

bruget fremover. Det her er måske kun første eksempel.

Derfor vil jeg gerne høre, hvilke dyberegående overvejelser der ligger bag ministerens nye princip om, at forurenere skal betales. I Danmark plejer det at være omvendt, der plejer det at være forurenere, der skal betale, sådan at den, der forurenere, også betaler gildet. Men det er åbenbart lavet om.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jo, men jeg starter med at citere fra pressemeddelelsen, for der står det jo meget tydeligt:

»Miljøministeren har i forståelse med Dansk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti opnået enighed med landbruget om nedsættelse af en arbejdsgruppe, som inden udgangen af 2002 skal opstille kriterier for, hvornår fremtidige reguleringer skal udløse økonomisk kompensation.

Nedsættelsen af arbejdsgruppen skal bl.a. ses på baggrund af et beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti om kompensation for 2-meter-bræmmer. I forbindelse med nedsættelsen udtaler miljøministeren, ...«, og så kommer der en udtalelse om, at jeg er glad for den dialog, der har været med Kristeligt Folkeparti og Dansk Folkeparti.

Det er sådan set deres beslutningsforslag, det er korrekt, der har ført frem til, at vi har nedsat det her udvalg. Det er der ikke noget hemmeligt i, det er jo også noget, som er blevet meddelt alle steder.

Kommissoriet lyder ganske enkelt: »Med baggrund i bl.a. beslutningsforslag nr. B 77 og den i den forbindelse hermed påpegede utilfredsstillende udvikling i brugen af erstatningsfri evakueringer i forhold til den landbrugsmæssige arealdrift, er regeringen og landbruget enige om – med udgangspunkt i beskyttelse af natur og miljø – at lade en arbejdsgruppe opstille kriterier for, hvornår fremtidige reguleringer, der medfører rådighedsindskrænkning på areal anvendelsen på landbrugsejendomme, skal udløse økonomisk kompensation.

Formålet er et politisk ønske om at vende de senere års udvikling mod stadig flere erstatningsfri reguleringer af landbrugets arealdrift. Arbejdsgruppen skal i den forbindelse bl.a. inddrage følgende reguleringer: Bræmmer, randzoner og lign. omkring vandløb, søer, sårbar natur og vandboringer osv., restriktioner i landbrugets arealmæssige drift, f.eks. gødningsanvendelse, arealregulering af landbruget i øvrigt, og arbejdsgruppen skal endvidere vurdere, i hvor

stort et omfang EU's landdistriktsordninger kan finansiere kompensationerne«.

Jamen det er da nemt. Det kan godt være, at man er uenig i det, men det er da ikke sådan, at man ikke her kan få en fornemmelse af, hvad det i grunden går ud på. Det er, fordi nogle har fremsat et beslutningsforslag, hvorefter vi havde en drøftelse og fandt ud af, at vi syntes, det kunne være en god idé at prøve at nedsætte sådan en gruppe.

I forbindelse med andre ting sidder Dansk Industri og diskuterer med nogle embedsmænd, fordi de har noget med miljøtilsyn at gøre, og det er de interesseret i. Jeg synes da altid, at det er godt, at man i en arbejdsgruppe prøver at lytte til hinandens synspunkter og se, om man i fællesskab kan løse nogle ting. Det synes jeg er den bedste vej.

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg er ked af at sige det igen, men jeg synes virkelig ikke, miljøministeren svarer på spørgsmålene.

Det er da meget godt, at det her tager udgangspunkt i et forslag fra Kristeligt Folkeparti og Dansk Folkeparti, men når miljøministeren nu har nedsat en arbejdsgruppe, så må det da være, fordi han mener, at det er en god idé. Har ministeren ikke en selvstændig holdning? Hvorfor skal landbruget have kompensation for at overholde landets miljøregler? Hvorfor mener miljøministeren, det er en god ide?

En regering er vel ikke i regering, fordi der er andre partier, der fremsætter beslutningsforslag, men fordi regeringen har en politik, den gerne vil føre ud i livet.

Kl. 16.50

Hvad er visdommen bag, at forurenere nu skal betales, og er det et princip, som regeringen har tænkt sig at føre ud i livet på andre områder? Det synes jeg da var interessant at få at vide, frem for at ministeren bare læser op af det, han stort set allerede har læst op af én gang.

Jørn Jespersen (SF):

Ja, ministeren har tilsyneladende tre strategier. Den ene er at blive siddende, når han ikke kan eller vil svare. Den anden er at tale sort, og den tredje er at læse op af det, som vi alle sammen kender.

Det kommissorium har vi da alle sammen set. Det er sendt ud som en pressemeddelelse. Det var da ikke det, vi bad om at få læst op. Vi spørger om, hvad årsagen er til, at man nu laver et